

РЕШЕНИЕ

№ 6517

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4236** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. Б. Б., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. А. срещу решение № 1040-21-287/08,04,2022год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му против :разпореждане № 214-00-152-3/ 28,02,2022год на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено Разпореждане № 214-00-152-1/20.01.2016 за отпускане на ПОБ по чл.54 а от КСО, поради заличени данни по чл.5 ал.4 от КСО за жалбоподателката за периода 15.12.2015-05.01.2016г от осигурителя Б.-6 ЕООД , и против Разпореждане № 214-00-152-5/28.02.2022г на ръководителя на осигуряването за безработица, ,с което на осн. Чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 05.01.2016-31.10.2016 в размер на 3065,92лв. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният ѝ представител- адв. А. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк.П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление от 08.01.2016 г. Б. поиска да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица, като приложила заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с Б.-6 ЕООД от 05.01.2016 г. С разпореждане № 214-00-152-1/-20.01.2016 г на ръководителя на осигуряването за безработица на Б. е отпуснато ПОБ в размер на 14,74 лв дневно за периода 05.01.2016-04.01.2017 г. Била извършена проверка за спазване на осигурителното законодателство в Бумеранг-6 ЕООД, завършила с издаването на КП № 5-21-00858266/29.12.2020 г и задължителни предписания № 3Д-1-21-00858273/29.12.2020 г за заличаване на подадените от дружеството данни по чл.5 ал.4 от КСО за периода 15.12.2015 г-05.01.2016 г досежно оспорващия Б. Задължителните предписания са влезли в сила като необжалвани след връчването им на упълномощено лице – С. И. на 29.12.2020 г, поради което и след заличаването на данните по чл.5 ал.4 от КСО с разпореждане № 214-00-152-3/28.02.2022 г е отменено разпореждането от 20.01.2016 г за отпускане на ПОБ. С последващо разпореждане № 214-00-152-4 от същата дата е разпореден отказ за отпускане на ПОБ/ това разпореждане не е обжалвано/. С разпореждане № 214-00-152-5/01.03.2022 г е разпоредено Г. Б. Б. да възстанови добросъвестно полученото ПОБ в размер на 3065,92 лв за периода 05.01.2016-31.10.2016 г. Г. Б. е обжалвал първото и третото разпореждания пред горестоящия административен орган, като същият е постановил решение № 1040-21-287/08.04.2022 г, с което жалбите му са отхвърлени.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 26.04.2022 г. Жалбата срещу него е депозирана на 09.05.2022 г с пощенски оператор с вх. № 1012-21-698 на ТП на НОИ С. град, поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на преписката са събрани доказателства за развиваната от Бумеранг-6 ЕООД търговска дейност, като от констативните протоколи от извършените проверки и дадените задължителни предписания до работодателя се установява, че дружеството няма обявени ГФО за извършвана дейност в ТР за периода 2013-2018 г, в регистър Приходи за периода от 02.2014 до извършване на проверката липсват данни за преведени осигурителни вноски, от писмата на ТД на НАП С. до ТП на НОИ С. град от 21.10.2019 г се установява, че няма данни за подавани ГДД по чл.92 от ЗКПО и ГФО за периода 2015-2018 г вкл; има данни за регистрирано фискално устройство в [населено място] на търговски обект- бензиностанция, но няма регистриран оборот, данните по чл.5 ал.4 от КСО са подавани от упълномощено лице- С. И. И., но дружеството има публични задължения от 140875,77 лв, за което е образувано изпълнително дело. При извършените ревизии и проверки от страна на органите по осигуряването дружеството не е открито на известния в ТР адрес, като началото на

производството за изискване на документи е връчено на сина на управителя- И. Б. със задължение да му го предаде, а в последствие при установяването на счетоводната декларация е получена декларация от С. И.- упълномощено лице, с което тя е декларираща първоначално, че документите са в офиса ѝ в [населено място], а в последствие е посочила, че първичните документи на Б.-6 ЕООД не са съхранени. На С. И. са ѝ връчени задължителните предписания № ЗД-1-21-00858273/29.12.2020г. Не са представени изискваните счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга, хронологични регистри на стопанските операции. В рамките на производството до Г. Б. Б. са изпратени задължителните предписания с цел събиране на сведения, като пощенската пратка до същия е върната в цялост като непотърсена. Няма предоставени сведения за лицето, освен, че е работила като ръководител на шофьор лекотоварен автомобил. Според органите по осигуряването Бумеранг-6 ЕООД не е извършвало трудова/стопанска дейност от декември 2015г до момента на съставяне на констативния протокол, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват данни за реализирани приходи от търговска дейност, които да обуславят изплащане на възнаграждение на лицата в близки/равни на максималните осигурителни отношения, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Ето защо и органите по осигуряването са приели, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни- от месец декември 2015г нямат качеството на осигурени лица по см. § 1 т.3 от ДР на КСО, тъй като не се установява реално да са упражнявали трудова дейност. Ето защо и до осигурителя са издадени нови задължителни предписания № ЗД-1-21-00858273/29.12.2020г за заличаване на неоснователно подаданите данни по чл.5 ал.4 от КСО за осигурителен стаж и доход в Р. в т.ч. за лицето Г. Б. Б. за периода 01.12.2015-05.01.2016г. Задължителните предписания са влезли в сила, но поради неизпълнението им на осн. Чл.4 ал.10 т.4 от Наредба № Н-13/17.12.2019г ТП на НОИ С. град е подало данни за заличаване на декларация обр. 1, подадени за лицата по чл.4 от КСО, когато не е изпълнено влязло в сила задължително предписание по чл.108 ал.1 т.3 от КСО.

При така очертаната фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи: Между страните няма спор, че дадените до работодателя Бумеранг-6 ЕООД задължителни указания за заличаването на данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО в това число и досежно жалбоподателя Б. за спорния период са влезли в сила и представляват стабилен административен акт. Именно въз основа на това ново обстоятелство е разпоредено с разпореждане № 214-00-152-3/ 28.02.2022год отмяната на отпускането на ПОБ и с разпореждане № 214-00-152-1/20.01.2016г на ръководителя по осигуряването за безработица е постановен отказ за отпускането на ПОБ. Това обстоятелство е послужило и за разпореждане № 214-00-152-5/ 01.03.2022год на ръководителя на осигуряването за безработица за възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ. Правната основа за издадените административни актове е чл.54ж ал.2 от КСО и чл.54л от КСО. Твърденията на Б., че е полагал труд по трудово правоотношение с работодателя Бумеранг-6 ЕООД бяха опровергани в настоящето производство. Действително налице са доказателства за сключен трудов договор, както и за регистрирането му в ТД на НАП съгласно КТ. От допълнително изискваните от ТД на НАП данни по реда на чл.192 от ГПК се установи, че за периода януари до ноември 2015г има подавани справки декларации по ЗДДС, но не и за периода месец декември 2015г и насетне, т.е за релементния момент, в който се твърди

Б. да е бил в трудови правоотношения с осигурителя той на практика не е извършвал облагаеми доставки и не е подавал СД по ЗДДС. Същевременно останалите доказателства събрани в производството- официални удостоверителни документи съгл.чл.179 от ГПК ,издадени от ТД на НАП-С. и ТП на НОИ -С. посочват,че в периода в който Б. е бил назначен като шофьор лекотоварен автомобил в Бумеранг-6 ЕООД -15.12.2015-05.01.2016г по същество работодателят не е декларирал приходи и разходи от търговска дейност,нито е подавал ГДД по ЗКПО,нито пък ГФО в ТР.Липсата на подавани данни във всички подобни регистри,съотнесено към нежеланието на управителя и упълномощеното лице да предостави необходимата счетоводна документация за проверката ѝ от органите по осигуряването обуславят невъзможността същият да докаже реално упражняване на трудова дейност в дружеството.За жалост липсата на стриктно водено счетоводство у работодателите,съчетано с нежеланието им да предоставят информация за търговските си дела на контролните органи, влече след себе си и неблагоприятното обстоятелство доказването дали едно лице е полагало труд или не да стане изключително трудно,а в случая невъзможно. Доколкото практиката на ВАС е еднозначна,че трудовото правоотношение не е идентично с осигурителното ,и за доказване на последното се изисква полагането на труд в действителност,то косвените факти,събрани в производството установяват липсата на полаган труд от Б..В тази насока освен изброените по горе писмени доказателства са и данните по приписката от ТД на НАП С.,че Бумеранг-6 ЕООД няма деклариран търговски обект, няма подавани ГДД и ГФО на дружеството,но е назначило 10 човека персонал с месечни възнаграждения, за които липсват категорични данни да е получавано. Всички тези доказателства категорично обосновават извода ,че в периода декември 2015- януари 2016г Г. Б. не е полагал труд по трудовото си правоотношение с Бумеранг-6 ЕООД,поради което и заличените данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО,ведно с разпоредбата на чл.114 ал.2 т.2 от КСО дават основание на законосъобразното приложение на нормите на чл. 54ж ал.2 и чл.54л от КСО с оспорените разпореждания.Като е отхвърлил жалбите против тях Директорът на ТП на НОИ е постановил законосъобразен акт,който следва да се потвърди.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноски на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП ,поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Б. Б.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. А. срещу решение № 1040-21-287/08,04,2022год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата му против :разпореждане № 214-00-152-3/28,02,2022год на ръководителя на осигуряването за безработица,с което е отменено Разпореждане № 214-00-152-1/20.01.2016 за отпускане на ПОБ по чл.54 а от КСО,поради заличени данни по чл.5 ал.4 от КСО за жалбоподателката за периода 15.12.2015-05.01.2016г от осигурителя Б.-6 ЕООД , и против Разпореждане № 214-00-152-5/28.02.2022г на ръководителя на осигуряването за безработица, ,с което на осн. Чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 05.01.2016-31.10.2016 в размер на 3065,92лв .

ОСЪЖДА Г. Б. Б.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. А. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 150 лв разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: